

Acte de nomenament de Germà Colón Domènech com a Doctor Honoris Causa per la Universitat Complutense de Madrid. – El dia 29 de gener de 2007, al Paranimf de la Universitat Complutense, l'il·lustre filòleg romanista Germà Colón (Castelló de la Plana, 1928) va ser investit Doctor Honoris Causa, incorporant-se al claustre d'aquesta universitat, a petició del Departament de Llengua Espanyola i de l'Institut Universitari Menéndez Pidal. Aquest significatiu guardó s'afegeix a una llarga llista de mèrits que reconeixen internacionalment la seva vàlua científica.

He tingut l'honor d'assistir a aquest acte acadèmic per molts i diversos motius: com a Vicerectora de Cultura de la Universitat Jaume I de Castelló, en nom del meu Rector, com a membre del Patronat de la Fundació Germà Colón, amb seu a la meua universitat, com a membre de la Junta Permanent de la Associació de Història de la Llengua Espanyola de la que el Dr. Colón és vicepresident, com a professora de filologia i, per tant, amb deute permanent amb el mestre, com a castellonenca i, el que em dona més satisfacció, com a persona a qui Germà Colón honra amb la seva amistat des de fa molts anys. Per tot això, agraeixo l'oportunitat que m'ha brindat la revista *Estudis Romànics* de fer aquesta petita ressenya.

Els presents gaudirem de l'elegant discurs de *Laudatio* de l'homenatjat que ens va dirigir l'insigne hispanista de la Complutense Dr. José Jesús de Bustos Tovar. El Dr. Bustos va traçar breument el perfil biogràfic i acadèmic del professor Colón. Va destacar, com no podia ser menys, la seva intensa i rigorosa dedicació a l'estudi de les llengües romàniques, majorment des de la seva càtedra de la Universitat de Basilea, la qual ocupà l'any 1967. Per raons obvies de limitació de temps, sintetitzà l'aportació del professor Colón a la filologia en tres camps d'investigació: l'edició de textos medievals no literaris, la indagació etimològica –fent èmfasi en els nombrosos i valuosos treballs desenvolupats en aquest àmbit científic– i l'anàlisi dels fenòmens de lingüística contrastiva, molt especialment entre el lèxic castellà i català. El Dr. Bustos, en aquest punt, no va deixar de recordar l'estima profunda de Germà Colón pel català, la seva llengua materna, i la contribució dels seus estudis a la seva dignificació i normalització.

La lliçó que ens va regalar Germà Colón, després de correspondre emocionat a la *Laudatio* del seu bon amic, versà sobre la figura i l'obra d'un gran humanista: Elio Antonio de Nebrija. El professor Colón es confessà admirador entusiasta de Nebrija, especialment de la seva aportació lexicogràfica, amb les possibilitats que ens permeten els diccionaris «nebrisenques» per a l'estudi contrastiu del lèxic romànic.

Amb la bonhomia i profunda modèstia que caracteritzen Germà Colón, el filòleg s'acomiadà agraint al claustre universitari amb goig i orgull l'honor de pertànyer-hi per sempre. Felicitats, Germà Colón.